

[Kaj Andersen.]

om, at der i en overgang kan ydes særlige tilskud til familier, der udsaneres, og det synes jeg er udmærket. Jeg synes, der er grund til at understrege, at vi jo i boligsikringsordningen i dag har et instrument, der gør saneringsflytningerne betydelig lettere. Også i nybyggeriet vil der være mulighed for mange familier, der kommer fra sanerede områder, fordi boligsikring gør lejen overkommelig, men det forudsætter, at boligsikringen fortsat har den virkning, som den i dag har.

Vi er i socialdemokratiet af den opfattelse, at boligsikringens sociale og familievenlige virkninger ikke må forringes i den kommende tid. Boligsikringens system blev bygget op med en begrænset viden om den endelige virkning. Det er kun godt, at den stort set har svaret til, hvad der var hensigten. Men det er naturligt, at med stigningerne i nybyggeriets leje og med et par års konjunkturudvikling bag sig, kan talgrundlaget i boligsikringsordningen ikke fortsat ligge fast. Derfor vil vi gerne have undersøgt, i hvor stor udstrækning boligsikringen mistes, eller jeg må måske hellere sige er mistet i den forløbne tid, og vi vil foreslå, at der allerede i dette folketingsår optages forhandlinger om en form for regulering af ydelserne i forhold til ændringer, der finder sted i indkomst eller konjunkturer.

Skal boligsikringen over for saneringsopgaverne være det aktiv, som den kan være og bør være, bliver en ajourføring sikkert nødvendig. Den vil derved være et særdeles vigtigt led i bestræbelserne for at løse saneringens genhusningsproblemer og hjælpe mange familier over udsaneringsvanskelighederne.

Vi vil fra socialdemokratiets side i udvalgsarbejdet medvirke til at skabe en saneringslovgivning, der giver de bedst mulige rammer og muligheder for en snarlig løsning af saneringsproblemerne, og vi mener, at dette kun kan ske, når genhusningsproblemet helt har fået en hensigtsmæssig løsning.

Knud Østergaard: Den tidligere boligminister, hr. Kaj Andersen, den nuværende, hr. Hastrup, og hele boligudvalget har under de seneste års mange forhandlinger

om vor boligsituation og vor boligpolitik gang på gang fremdraget begrebet sanering. Jeg tror derfor, at alle, for hvem boligsagen er en hjertesag, har set frem til denne dag, hvor en ny saneringslov er til første behandling.

Bag det åbenbart nødvendige smådrilleri, som lå i hr. Kaj Andresens ordførertale over for de tre regeringspartier, kunne man heller ikke undgå at mærke, at han havde sin følelse og sit hjerte bag saneringsloven, og det tyder positivt for de kommende forhandlinger.

Om lidt vil jeg komme ind på hovedlinjen i de tre lovforslag, men jeg tillader mig at fremsætte nogle generelle betragtninger om slum.

Slum opstår, når et bysamfund i voldsomt tempo modtager en tilgang af besiddelsesløse. I den situation erstattes boliger af skure og hjem af tilflugtssteder, og når udviklingen har stået på et stykke tid, møder vi de håbløse og håbløses bydele, hvor sygdom, fattigdom og kriminalitet er hverdagens karakteristika. Det er navnlig i perioder, hvor samfundsstrukturen ændres voldsomt, at noget sådant finder sted. Millionerne, som i disse årtier er på march fra Asiens, Afrikas og Sydamerikas indre og ud til kysternes storbyer, genfinder vi i enorme blikskuresamfund. Hvordan man engang skal kunne klare deres forhold, er det næsten for tyngende at skulle tænke på. De europæiske byers problem er af ældre dato, men dog ikke ældre end fra slutningen af forrige århundrede, hvor industriens tilsynkomst medførte den første store vandring fra land til by. Det er den tids fejltagelser, vi må have gjort op med; ingen naturkatastrofe har som i Tokio brutalt ryddet det gamle af vejen, og bomberne under anden verdenskrig faldt i Kiel, i Hamburg, i Bremen, i London og i Coventry. Det skal vi ikke begræde, men vi må beklage, at der i det forbrugsmættede Danmark ikke har været råd eller vilje til at udrydde de uværdige boliger og boligområder, som koster borgerne dyrt i form af ødelagt helbred eller spoleret tilværelse, og som for samfundet betyder en kamp med problemer, der for længst burde have været afskaffet i et velstandssamfund.

Hvad er det da, den foreslåede lov om sanering tilsigter? Det siges tydeligt i § 1,